

Malemaja juures algusest peale

Mari Kinsigo on olnud maletreener 37 aastat Eelistas tippmalele laste õpetamist

Margus Sööt, meistriskandidaat males

Staažikas maletreener Mari Kinsigo (neiupõlvenimega Sammul) on olnud malega seotud kogu elu, alates lapsepõlvest – malekäigud said selgeks isa partiisid jälgides. Ta ei mäletagi, kas see võis olla 2-, 3-, 4- või 5-aastaselt, malekäigud said selgeks varem kui nii mõnigi muu eluks vajalik elementaarne oskus. “Kuna oli pärast sõja järgne aeg, siis ütles isa pidevalt, et male on ainuke asi, millega saab end muremõtetest eemale,” selgitas Kinsigo.

1960. aastate alguses mõistis Kinsigo, et ta võib males nii mõndagi saavutada. Oma tuleristsed malelaua sai ta 14-aastasena Viljandi-Pärnu linnavõistlusel, kus viigistas tollal Eesti tippu kuulunud Meeri Mikfeldtiga. Sealtpeale jäi noor ja andekas maleneiu silma Viljandi meistriskandidaadile Leo Braschinskyle, kellest sai tema esimene treener.

Jäi napilt NSV Liidu meistrivõistluste medalita

Pärast esimest tõsist malepartiid oli edu kiire tulema – 1962, 1963 ja 1964 tuli Kinsigo Eesti noortemeistriks tütarlaste seas. Samal aastal, mil Kinsigo tuli viimast korda Eesti noortemeistriks, lõpetas ta Viljandis keskkooli ja kolis elama Tallinna ning asus õppima toonases TPIs keemiateaduskonnas. Paraku jäid õpingud pooleli, male kerkis elus esikohale.

Oma suurimaks saavutuseks mängijana loeb Kinsigo 4.-6. koha jagamist NSV Liidu meistrivõistlustel 1970. aastal. Pronksmedal jäi toona vaid poole punkti kaugusele. “Iseloomu tõttu jäin pronksmedalist ilma. NSV Liidu tšempionaat oli tol ajal maailma tipturniir,” sõnas Kinsigo. Oma parematel mängija-aastatel kuulus ta kindlalt maailma 30 parema hulka, seda kinnitavad ka reitingutabelid.

1968. aastal jaanuaris alustas Kinsigo tööd toonases Tallinna malekoolis Säde tänav 6 Pühavaimu seegis, esialgu raamatukoguhoidjana. Sama aasta sügisest alustas ta samas tööd ka maletreenerina. Mõni aeg hiljem koliti ümber Viru tänavale ning kui aastal 1975 avati Paul Kerese malemaja Vene tänaval, siis sai just sellest majast Kinsigo alaline töökoht.

Aastaid tegeles Kinsigo paralleelselt ise tiiptasemel male mängimisega ja lastele oma teadmiste edasi andmisega. Nii kestis see kuni 1970. aastate lõpuni, siis otsustas ta mängimisest loobuda ja valis lõplikult treeneritöö.

Mõnda treenerifilosoofiast

Treeneritööd on Kinsigo teinud tänaseks juba 37 pikka aastat, aastatega on ta saanud palju teadmisi, kuidas lapsi paremini õpetada. “Lapsi ei saa male juures hoida sundimisega, kõik peab tulema läbi huvi äratamise, peab tekkima ka ühine kollektiiv - sõprade ring hoiab male juures,” rääkis Kinsigo oma treenerifilosoofiast.

Isegi kui laps ei jõua males tippu – ja seda saavutavad väga vähesed – annab male talle Kinsigo arvates mõtlemisvõime ja samuti justkui teise võimaluse st tegu on justkui lisaelukutsega, alati võib tööle asuda treenerina. “See on ju ideaalne võimalus – su hobi ja töö on üks ja seesama,” ütles Kinsigo, kes on tagantjärele väga rahul, et ta ise just treeneritöö valis.

“Male õpetab kindlas situatsioonis piiratud ajaga otsustama. Seeläbi aitab male edaspidises eluski palju kindlamalt otsuseid teha, vajadusel ka piiratud ajaga,” tõi Kinsigo esile mängu ja elu sarnasusi. Malet loeb Kinsigo igal juhul spordiks, tema sõnul ilma hea füüsilise ettevalmistuseta hästi mängida ei saa. Samas tõdeb ta, et mida aeg edasi, seda rohkem tekib maailmas teisi ahvatlusi, lapsi on male juures üha raskem hoida.

“Treener soovib kõige enam töötada lastega, kelle tegemistele elatakse kodus kaasa. On suurepärane treeneritööd teha, kui lapsevanemad tunnevad oma võsukeste tegemiste vastu huvi, küsivad jne. Koostöö kodu-laps-treeningkeskkond peab toimima, ainult siis saab loota ka tulemusele,” lõpetas Kinsigo, kes viimased paar aastat on töötanud treenerina nii Tallinnas kui ka teisel pool Soome lahte Helsingis.

MARI KINSIGO

Sündinud: 12.07.1946 Viljandis

Perekond: abielus aastast 1980, 2 tütart

Saavutused: Eesti noortemeister 1962, 1963 ja 1964; spordiühing "Jõud" meister 1966, 1967 ja 1970; Eesti meister 1968, 1974 ja 1976; NSV Liidu maasportlaste meister 1973, 1974 ja 1975; NSV Liidu ametiühingute meister 1977; NSV Liidu meistrivõistlustel 1967 26.-30. koht (mängiti šveitsi süsteemis), 1970 4.-6. koht, 1972 15.-17. koht ja 1974 11.-12. koht

Haridus: õppis TPI keemiateaduskonnas toiduainete tehnoloogiat 1964-1966 (lõpetamata)

Töö: keemiakombinaadis Orto 1967, malekooli raamatukoguhoidja ja treener alates 1968